

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Badestedet ved Vinter

Citation: Rode, Helge: "Badestedet ved Vinter", i Rode, Helge: *Ariel. En Digtsamling*, 1914, s. 122. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-rode_04-shoot-workid61213.pdf (tilgået 30. november 2021)

Anvendt udgave: Ariel. En Digtsamling

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

BADESTEDET VED VINTER.

⌘ Nu ligger den øde, den hvide Strand,
og tavs og forladt er den blege Klit
alene med Himlen, med Vind og Vand
strakt ud som den, der har længst udstridt.
Det hvisker fra Strand, det mumler fra Sti:
Forbi, forbi.

⌘ Hvad blev der af alle de slentrende Skridt?
Af Latter, som lød? Af Blikke og Ord?
Af Farver, som lyste paa Strandens Hvidt?
De kom og de gik og der blev intet Spor.
Al Sommerens Leg var flygtig og kort,
foer hen, svandt bort.

[123](#)

⌘ Det var jo saa fint og saa glat og let,
og intet var tungt og intet hvast,
saa aalesmidigt, at intet Net
kunde fange og holde det fast.
Henvejred i Rummet og fjernt og forbi.
Nu er du fri!

⌘ Men Vinden gaar ikke til Ro idag,
maa sysle med den, som har længst udstridt,
gaar hen over Sandet med hastige Jag
og pusler travlt i den blege Klit.
Stryg over mit Haar og stryg over min Hud.
Slet ud. Slet ud!

⌘ Urolig, som pint af et Mareridt,
er Klittehalmen, det stride Straa.
vil ryste sig rent, vil gøre sig frit,
som var der noget, det husked paa,
en Byrde, som tynged, et Minde, som bed.
Traadt ned. — Traadt ned.

⌘ Stryg over! Slet ud og stryg over igen.
Rens ud og løs op, hvad der klæber ved.
Lad svinde i Rummet og vejres hen
og giv mig min ensomme store Fred.
Kom hid og gaa did, langmodige Vind.
De spandt mig ind.

[124](#)

⌘ Traadt ned af alle de lette Fjed
og bunden af alle de flygtige Ord,
indspunden og spottet min store Fred
af Blikke og Ord og et Virvar af Spor.
Befri mig og løs mig, du rene Vind,
af dette Spind.